

13de Marts 1867 § 13 ommeldte midlertidige Nationalitetscertifikater. (Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 33—34, Udvalgets Betænkning i Tillæg B.)

Intet Ændringsforslag var stillet, Lovforslagets eneste Paragraf samt Spørgsmaalet om dets Overgang til 3die Behandling fattedes under Et under Forhandling.

Ordføreren (Berg): Det vil ses af den førte Betænkning, som Udvalget har afgivet, at man er enig med den ærede Minister om Lovforslagets Indhold. Udvalget kunde have ønsket med det Samme at faae vedtaget med Lovskraft yderligere betryggende Bestemmelser i lignende Retning. Jeg skal for mit personlige Vedkommende i saa Henseende henvise til de Bemærkninger, jeg fremsatte angaaende dette Punkt ved Forslagets 1ste Behandling. Men da der imidlertid siden Lovforslaget her forhandlede, hvad ogsaa den høitærede Minister under den daværende Forhandling hentydede til, er nedsat en Kommission til den nærmere Undersøgelse af Spørgsmaalet overhoved, navnlig for saa vidt det ikke afgjøres ved nærværende Lov, og da Udvalget tror at turde være den Forventning, at denne Kommission vil have fremmet sit Arbejde saaledes, at man i den nærmeste Fremtid — den næste Rigsdagsamling er udtryffeligt nævnt af Udvalget — vil faae dette Spørgsmaal i yderligere Omfang til Behandling og saaledes faae Leilighed til yderligere at stoppe Ugangen for usødygtige Skibe, hvad enten de ere fremmede eller danske, til at blive brugte i dansk Søfart, saa har Udvalget troet at burde anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse. Paa den Maade vil jo den ærede Ministers Ønske kunne naas med Lovforslaget, og jeg antager ikke, at der med Hensyn til Tiden vil være nogen Hindring i Veien for, at dette Ønske kan opfyldes, da Forslaget paa denne Maade ikke behøver at vandre videre.

Da ellers Ingen ønskede at udtale sig, gif man til Afstemning, hvorved

Lovforslagets eneste Paragraf (se Tillæg C. Sp. 33—34)

vedtoges uden Afstemning.

Sagens Overgang til 3die Behandling

vedtoges uden Afstemning

Ændringsforslag til 3die Behandling indkaldtes til Søndag Middag Kl. 1.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Indstillingen fra Finantsudvalget angaaende de til samme henviste Andragender.

(Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 585 og 831 ff.).

Samtlige Indstillinger fattedes under Et under Forhandling.

Ordføreren (Lh. Nielsen): Da jeg tror, at man i Finantsudvalget er i Færd med at komme til en nogenlunde fast Sædvane angaaende Andragendernes Behandling, skal jeg med et Par Ord gjøre Rede for denne Sædvane. Man er i Stedet for, at man tidligere har henvist de Andragender, man overhovedet mente der kunde være Grund til at henvise til vedkommende Minister, om end Grunden kunde være større eller mindre, nu efter min Opfattelse kommen til den Erkjendelse, at det vilde være rigtigt, at de Andragender, der indkomme saa tidlig, at man allerede paa det Standpunkt kan have en bestemt Overbevisning, afgjøres allerede ved Finantsloven eller Tillegsbetillingsloven for det Aar, i hvilket de indkomme, hvorimod der om de Andragender, om hvilke man, efter hvad der foreligger, kan have den Mening, at de fortjene en Henviisning, uden dog at have en aldeles bestemt begrundet Mening om, at Andragenderne bør imødekommes, foretages en Henviisning. Henviisningen betyder altsaa ikke absolut, at Udvalget mener, at Andragendet bør tages til Følge, men den betyder kun, at, efter hvad der foreligger paa det Standpunkt, mener Udvalget at have Grund til at henvise det. Naar altsaa et saadant Andragende bliver aflaaet af Ministeren, vil Følgen næste Aar være, at dersom Udvalget er i Uoverensstemmelse med Ministeren, stilles Andragendet op paa Finants- eller Tillegsbetillingsloven og gjøres ikke til Gjenstand for en yderligere Henviisning, hvilket har viist sig aldeles prøveløst og vel ogsaa bør være det. Det vil ses af Betænkningen, at der er stillet en Skrivelse i Spidsen fra Konseilspræsidenten, som oplyser om, hvilke Henviisninger de paagjældende Ministre have taget Hensyn til, og det viser sig, at i 9 Tilfælde have Ministrene efterkommet Indstillingerne fra ifjor, men i de øvrige Tilfælde er det ikke slet, og der er saaledes blevet 17 tilbage. I de 4 af de 17 Tilfælde har Finantsudvalget imidlertid ment, at der kunde være Grund til at tage Hensyn til Andragenderne, og man er kommet overens med de paagjældende Ministre om, at dette burde ske paa Finants- eller Tillegsbetillingsloven, altsaa af de 26 Henviisninger fra ifjor er der taget Hensyn til de 13, som ere afgjort i Retning af, hvad Andragerne ønskede. Saar er der indkommet 49 Andragender, af hvilke de 14 allerede have faaet deres Afgjørelse ved Finants- eller Tillegsbetillingsloven.